

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie ze skargi D. P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 24 lipca 2013 r., sygn. akt IV Cz 980/13, wydanego w sprawie z powództwa A. P. i P. P. przeciwko D. P. o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2015 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2013 r. Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie odrzucił zażalenie pozwanego D. P. na pkt 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 9 stycznia 2013 r. oraz oddalił jego zażalenie na pkt 2 tego postanowienia.

Pełnomocnik powoda na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c. wniósł skargę, w której żądał stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest szczególnego rodzaju środkiem prawnym. Jej celem jest uzyskanie prejudykatu, umożliwiającego dochodzenie roszczeń odszkodowawczych od Skarbu Państwa, za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej, polegające na wydaniu prawomocnego orzeczenia, które narusza prawo (art. 417¹ § 2 k.c.). Uzyskanie zatem prejudykatu stwierdzającego niezgodność orzeczenia z prawem dotyczy, co do zasady, tylko tych orzeczeń, które wskazane zostały w art. 424¹ § 1 k.p.c. i art. 519² § 1 k.p.c., czyli prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie i prawomocnego postanowienia, co do istoty sprawy sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, a także orzeczeń wskazanych w art. 1148¹ § 3, art. 1151¹ § 3 i art. 1215 § 3 k.p.c. Chodzi zatem o orzeczenia kończące merytorycznie sprawę co do istoty. Od innych prawomocnych orzeczeń skarga nie przysługuje, w szczególności od postanowień formalnych, czy wpadkowych.

Przedmiotem skargi pozwanego jest postanowienie Sądu drugiej instancji wydane w postępowaniu procesowym, które nie należy do kategorii orzeczeń rozstrzygających o istocie sprawy. Z powyższych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę, jako niedopuszczalną na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.